

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
BROJ: 06 0 U 020662 25 U
Novi Travnik, 16.02.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Lazarela Porić, kao predsjednice vijeća, Aldina Rebihić Topoljak i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Amne Bektaš, rješavajući u upravnom sporu tužitelja S. V. iz T., protiv tuženog Ministarstva zdravstva i socijalne politike Srednjobosanskog kantona Travnik, radi poništenja rješenja broj: UP 2-08-31-28 od dana 07.02.2025.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.02.2026. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog Ministarstva zdravstva i socijalne politike Srednjobosanskog kantona Travnik broj: UP 2-08-31-28 od dana 07.02.2025.godine odbijena je kao neosnovana žalba V. S. izjavljena na rješenje Centra za socijalni rad Travnik broj: 02-531-31-1 od dana 14.01.2025. godine u predmetu obustave prava na stalnu novčanu pomoć.

Tužbom koju je tužitelj blagovremeno podnio ovom sudu protiv navedenog rješenja tuženog zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, povrede odredbi Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, te povrede prava na imovinu žalitelja zagarantovano Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, Ustavom Bosne i Hercegovine te Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima, predlaže se da ovaj sud uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje tuženog Ministarstvo zdravstva i socijalne politike Srednjobosanskog kantona Travnik broj: UP 2-08-31-28 od dana 07.02.2025.godine, te predmet vrati upravnom organu na ponovni postupak, a sve radi potpunog i pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, te donošenja pravilnog i zakonitog rješenja. U obrazloženju tužbe se navodi da je donošenjem pobijenog rješenja tužitelj povrijedio odredbe člana 7., i 8. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH pri tome se pozivajući se i na odredbe člana 41., 128., 129., 133., 138., 141., 239. i 246. stav 1. tačka 9. istog zakona, kao i da je povrijeđena odredba člana 9. navedenog zakona, kao i pravo na imovinu tužitelja zagarantovano članom 1. Protokola broj 1. Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, kao i član 17. Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima, pri čemu se u žalbi citiraju naprijed navedene odredbe Zakona o upravnom postupku Federacije BiH kao i član 1. Protokola broj 1. Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i član 17. Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da je pobijenim rješenjem žalba tužitelja odbijena kao neosnovana iz razloga što je tuženi razmatrajući istu, kao drugostepeni organ, utvrdio da je prvostepeni organ rješenje o obustavi prava na stalnu novčanu pomoć donio na temelju važećih odredbi Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice s djecom SBK/KSB (Službene novine SBK/KSB, broj: 10/05, 2/06, 3/18, 9/22 i 4/23) i to člana 26.istog zakona kojim je propisano da pravo na stalnu novčanu imaju osobe ili porodice ukoliko nemaju prihode ni imovinu ili ako je imaju da ona nije dovoljna za uzdržavanje a u vezi sa članom 30. istog Zakona prema kojem se smatra da kućanstvo odnosno osoba nema neophodnih sredstava za uzdržavanje ako ukupni mjesečni prihodi po jednom članu kućanstva ne prelaze 15% prosječne mjesečne neto plaće u Kantonu utvrđene za prethodnu godinu što iznosi 154.50 KM. U vezi navoda tužbe koji se odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešnu primjenu materijalnog prava, povredu odredbi Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, povredu prava na imovinu zagarantovano Europskom konvencijom o ljudskim pravima, Ustavom Bosne i Hercegovine te Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima tuženi je mišljena da su isti neosnovani iz razloga što tužitelj ni u jednom dijelu tužbe rješenje Ministarstva zdravstva i socijalne politike Kantona Središnja Bosna broj: UP-08-31-28 od 07.02.2025. godine kao i rješenje Centra za socijalni rad Travnik broj: 02-53131-1 od 14.01.2025.godine nije doveo u neposrednu vezu s tužbenim navodima, nego da se tužbeni navodi vezuju isključivo za citiranje odredbi Zakona o upravnom postupku Federacije BiH i Europske konvencije o ljudskim pravima zbog čega su nejasni i neobrazloženi navodi da je predmetnim rješenjima pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešno primijenjen materijalni propis odnosno povrijeđene odredbe Zakona o upravnom postupku i prava na imovinu koju garantiraju Ustav BiH, Europska konvencija o ljudskim pravima te Univerzalna deklaracija o ljudskim pravima, a slijedom toga da su neosnovani tužbeni navodi koji ukazuju na povredu člana 7. i 8. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH jer su i prvostepeni i drugostepeni organ pravilno utvrdili činjenično stanje a koje je bilo od važnosti za donošenje zakonitih i pravilnih rješenja. Dalje se navodi da je Centar za socijalni rad Travnik rješenje o prestanku prava na stalnu novčanu pomoć donio nakon revizije korisnika stalne novčane pomoći a na temelju uvjerenja Službe za opću upravu i BiZ, Općine Travnik broj: 03-37-10-39-3107/24 od 26.12.2024.godine u kojem je utvrđeno da je tužitelj ostvario pravo na egzistencijalnu novčanu naknadu čiji iznos prelazi zakonom dozvoljeni imovinski census, pri tome se pozivajući na član 171. Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice s djecom SBK/KSB koji je propisano da je korisnik pomoći dužan u roku od 15 dana prijaviti Centru svaku nastalu promjenu koja utječe na ostvarivanje prava, a što tužitelj nije učinio bez obzira što je to zakonska obveza koja mu je bila poznata te je navedenim postupkom osim što je doveo u pitanje nenamjensko korištenje sredstava svjesno propustio da se izjasni o činjenicama i okolnostima prije

donošenja rješenja o prestanku prava, predlažući u konačnici da se tužba odbije kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog akta u skladu sa odredbama članom 33. u vezi sa članom 34. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH" br. 9/05), odlučeno je kao u izreci iz ove presude iz slijedećih razloga:

Tužba nije osnovana.

Ocjenom sadržaja navoda tužbe, osporenog rješenja i stanja spisa predmeta, ovaj sud je zaključio da je tuženi pravilno postupio kada je donio osporeni upravni akt.

Uvidom u predmetni spis utvrđeno je da je rješenjem Centra za socijalni rad Travnik broj: 02-531-31 od dana 22.09.2016. godine tužitelju priznato pravo na stalnu novčanu pomoć u mjesečnom novčanom iznosu od 100,95 KM počevši od dana 01.09.2016. godine, uz priznavanje prava na zdravstvenu zaštitu, uz obavezu tužitelja kao korisnika ovih prava da Centru prijavi svaku promjenu koja je od uticaja na korištenje, obim i prestanak navedenih prava u roku od 15 dana od dana nastanka promjene. U tački 5. ovog rješenje određeno je da rješenje podliježe reviziji. Pravo na stalnu novčanu pomoć tužitelj je koristio do dana 31.01.2025. godine kada je revizijom korisnika stalne novčane pomoći a na temelju uvjerenja Službe za opću upravu i BiZ Općine Travnik broj: 03-37-10-39-3107/24 od dana 26.12.2024.godine utvrđeno da je tužitelj ostvario pravo na egzistencijalnu novčanu naknadu u iznosu od 229, 19 KM koja se tužitelju isplaćuje od dana 01.07.2024.godine, zbog čega mu je rješenjem Centra za socijalni rad Travnik broj: 02-53131-1 od 14.01.2025. godine obustavljeno pravo na stalnu novčanu pomoć iz razloga što iznos novčane egzistencijalne naknade predstavlja dovoljno sredstava za uzdržavanje sukladno članu 30. Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice s djecom SBK/KSB. Daljnjim uvidom u spis predmeta utvrđeno je da je tužitelj izjavio žalbu na navedeno rješenje Centra za socijalni rad Travnik navodeći da ukoliko mu se oduzme predmeta socijalna pomoć da će doći u totalnu neimaštinu, pri tome predlažući da se njegov slučaj ispita.

Odlučujući o predmetnoj žalbi tuženi je dana 07.02.2025.godine donio pobijeno rješenje broj: UP 2-08-31-28 koji je odbio žalbu tužitelja (tada žalitelja) navodeći da su navodi žalitelja neosnovani iz razloga što je rješenje o obustavi prava na stalnu novčanu pomoć doneseno na temelju važećih odredbi Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice s djecom SBK/KSB pri tome se pozivajući na odredbe člana 26.i 30. navedenog zakona.

Kako to proizlazi iz stanja spisa prvostepeni organ je na temelju priložene dokumentacije utvrdio da nisu ispunjeni uvjeti da tužitelj dalje ostvaruje prava na stalnu novčanu pomoć propisanu članom 30. Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice s djecom SBK/KSB.

Prednja odluka organa uprave je zasnovana na članu 26. Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice s djecom SBK/KSB propisano je da pravo na stalnu novčanu i drugu materijalnu pomoć imaju lica i porodice pod sljedećim uvjetima: 1. ako su nesposobni za rad, odnosno spriječeni u ostvarivanju prava na rad, 2. ako nemaju prihoda ni imovine ili ako imaju, da nije dovoljno za izdržavanje (u skladu s članom 30. ovoga zakona), 3. ako nemaju članova porodice koji su ih prema zakonu obavezni izdržavati ili ako imaju, da ta lica nisu u mogućnosti izvršavati obavezu izdržavanja. Pravo na stalnu novčanu pomoć imaju samo nosioci porodice. Korisnik stalne novčane pomoći ne može biti i korisnik nekog drugog oblika socijalne zaštite prema ovom zakonu, osim prava na tuđu njegu i pomoć ili kućnu njegu i pomoć u kući ako živi sam i nema primanja ni prema jednom drugom osnovu, kao i članu 30. istog zakona kojom je propisano da se smatra da domaćinstvo, odnosno lice nema neophodnih sredstava za izdržavanje ako ukupni mjesečni prihodi po jednom članu domaćinstva ne prelaze 15% prosječne mjesečne neto plaće utvrđene za prethodnu godinu u Kanton.

Prema podacima Federalnog zavoda za statistiku prosječna plaća u Srednjobosanskom kantonu iznosila je oko 1.030,00 KM u 2023. godini, što prema članu 30. navedenog zakona prelazi iznosi 15% prosječne mjesečne plaće u SBK, odnosno prelazi iznos od 154,50 KM po jednom članu domaćinstva.

Slijedom navedenog prednje pravo tužitelju je obustavljeno iz razloga što je tužitelj prema uvjerenju Službe za opću upravu i BiZ, Općine Travnik broj: 03-37-10-39-3107/24 od 26.12.2024. godine ostvario pravo na egzistencijalnu novčanu naknadu u iznosu od 229,19 KM i koja mu se priznaje od 01.07.2024. godine što shodno članu 30. Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice s djecom SBK predstavlja dovoljno neophodnih sredstava za izdržavanje. Dosljednom primjenom prednjih zakonskih odredbi pravilno je tuženi zaključio da tužitelj više ne ispunjava zakonske pretpostavke da bi mu se i dalje priznalo pravo na stalnu novčanu pomoć .

Ne mogu prihvatiti navodi tužitelja da mu nije omogućeno da učestvuje u postupku. Naime, tužitelj je priložio sve relevantne dokaze koje je Centar za socijalni rad Travnik tražio od njega podneskom od dana 16.12.2024. godine i upravo su organi uprave na osnovu dokaza koje je tužitelj priložio utvrdili njegov socijalni status.

Također, neprihvatljivi su navodi tužitelja o povredi odredbi iz članova 7., 8., 9., 41., 128., 129., 133., 138., 141., 239. i 246. stav 1. tačka 9. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, kao i Europske konvencija o ljudskim pravima i Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, te su isti cijenjeni kao paušalni i ničim obrazloženi.

Zbog iznesenih razloga ovaj sud nalazi da osporenim rješenjem tuženog nije odlučeno na štetu tužitelja, jer je organ uprave svoje rješenje donio na temelju

potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja u ovoj upravnoj stvari i uz pravilnu primjenu materijalnih propisa na koje se pozvao u svom rješenju. Stoga se svi prigovori tužitelja iz tužbe ocjenjuju kao neosnovani i isti se kao takvi nisu mogli prihvatiti jer nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, pa je u smislu odredbe člana 36. stav 1. i stav 2. a u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH bilo nužno odlučiti kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(član 40. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH)